

[Poul Møller.]

Umuliggør administrationen af denne skat i detaileddet! Hvad gjorde den højtærede handelsminister derefter? Sørgede han for at få undtagelserne væk, således at 9. martsforslaget, som han da kommenterede, kunne administreres i detaileddet? Nej, han bidrog sammen med os andre til at udvide undtagelserne og få alle fødevarer væk og også andre ting, men derved blev det ikke mere muligt at administrere afgiften i detaileddet, højtærede handelsminister. Derfor kan jeg egentlig ikke forstå, hvad den højtærede handelsminister mente med sin tale den 14. marts, om han overhovedet har ment noget, medmindre han har ment, at nu var han i en købmandsforsamling, og så var det vel rigtigt at antyde, at afgiften kunne flyttes bort fra detaileddet, hvis man ikke fik undtagelserne væk. Han troede måske på det tidspunkt, at det gik således, at undtagelserne kom væk og vi fik en fuld fødevarerbeskatning, men i så fald regnede han ikke med den sæd, der var sået også i det konservative folkeparti, ikke mindst af tidligere radikale ministre her i tinget, der så ofte har bebrejdet os, at vi var tilhængere af en omsætningsafgift, og som har været inde på, at man ikke skal fordyre det daglige forbrug. Vi har taget ved lære af disse synspunkter.

Vi har ikke ønsket at fordyre det daglige forbrug, heller ikke ud fra afgiftstekniske synspunkter. Derfor måtte den højtærede handelsminister vide, at han kunne ikke komme nogen vegne med en generel fødevarerbeskatning, og derfor begriber jeg ikke, hvad han mente med sin udtalelse af 14. marts. Skitsen om en detailafgift, der fritog hele fødevarergruppen og skulle skabe en specialordning for købmændene, var jo en umulig ordning. Dette at opkræve engrosafgift på grundlag af indkøbsfakturaer i detaileddet for en del af købmændens lager, fritage en anden del af hans lager og belægge en tredje del af hans lager med skat på anden vis, som erlægges direkte som engrosafgift til kolonialgrossisten, var for indviklet, det var for umuligt, og det kunne den højtærede handelsministers partifæller altså heller ikke overbevise os om var rigtigt.

Nu spørger jeg den højtærede handelsminister — han behøver heller ikke at svare, lige så lidt som den højtærede forsvars-

minister behøver at svare det ærede medlem hr. Erik Eriksen; det er sent på aftenen — om det slet ikke har betydet noget for den højtærede handelsministers overvejsler, at vi skærer antallet af kontrollerede virksomheder ned fra 125 000 til 60 000. Spiller det ingen som helst rolle for den højtærede handelsminister, at 65 000 af de svageste virksomheder med hensyn til afgiftsberegning og afgiftskontrol skæres ud af systemet? Spiller det ingen rolle, at antallet af opkrævningssteder nedskæres fra 65 000 til 45 000? Og vi har fået andre beregninger, der viser, at erhvervslivets udgifter ved denne engrosbeskatning i forhold til en detailbeskatning, der svarer til denne engrosafgift, efter at fødevarerne er taget ud, vil blive 20 mill. kr. for hele erhvervslivet. Af disse 20 mill. kr. falder naturligvis en del på industrien. Den højtærede handelsminister kan ikke for alvor mene, at dette kan være det afgørende synspunkt mod afgift i engrosledet.

Vedrørende kædekoncerner henviser jeg ligesom det ærede medlem hr. Weikop til lovforslagets § 17, der fastlægger for disse virksomheder, at der i alle tilfælde finder en afgiftsberigtigelse sted på basis af detailprisen minus en detailavance, der er fastsat til 20 pct. Derfor er det ganske klart, at disse kædekoncerner ikke — hvis den højtærede handelsminister har læst forslaget igennem og sat sig ind i det, inden har holdt foredrag om det — bliver beskattet på mildere vis end andre.

Der er derefter fremført det synspunkt fra flere medlemmers side, at man risikerer en avance på engrosafgiften i detaileddet. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger hertil. Det kan man naturligvis risikere, men jeg vil gerne føje til, at ved en detailafgift ville man tage afgiften af detailavancen, og det gør man dog ikke her. Så kan den højtærede handelsminister sidde og finde ud af, hvor balancepunktet er. I det ene tilfælde tages skat af detailhandleravancen, og i det andet tilfælde tager detailhandelen i en vis udstrækning avance af engrosafgiften. For forbrugerne kommer det praktisk talt ud på ét. Jeg siger, at den højtærede handelsminister kan finde et balancepunkt; det kommer an på, hvilken detailavance han regner med.

Men jeg skal ikke gøre flere bemærkninger